

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., v právní věci žalobce **Ing. [REDACTED]**, bytem [REDACTED], [REDACTED], proti žalovanému **Krajskému soudu v Brně** se sídlem Rooseveltova 16, Brno, ve věci přezkoumání sdělení místopředsedy žalovaného ze dne 9. 4. 2013, zn. St 52/2013, o vyřízení stížnosti na průtahy,

t a k t o :

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal dne 18. 6. 2013 u Krajského soudu v Brně žalobu, v níž brojl proti způsobu, jakým byl vyřízen jeho podnět k podání kárné žaloby na JUDr. Evu Trávníčkovou a Mgr. Boháčka pro průtahy v konkurzním řízení vedeném pod sp. zn. 44 K 227/2000. Domáhal se toho, aby soud určil, že žalobcův podnět ke kárné žalobě na jmenované soudce byl důvodný a že místopředseda Krajského soudu v Brně Mgr. Jan Kozák se snažil protizákonně tyto průtahy ututlat.

Věc byla usnesením Nejvyššího správního soudu č. j. Nad 50/2013-7 ze dne 17. 9. 2013 přikázána k projednání a rozhodnutí Krajskému soudu v Ostravě.

Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) soud žalobu odmítne, je-li nepřípustná. Podle ustanovení § 68 písm. e) s. ř. s. je žaloba nepřípustná tehdy, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno. Podle ustanovení § 70 písm. a) s. ř. s. jsou ze soudního přezkoumání vyloučeny úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutím.

V projednávané věci byla žaloba posouzena podle svého obsahu jako žaloba směřující k přezkoumání přípisu místopředsedy žalovaného, jímž žalobce vyrozuměl o vyřízení jeho stížnosti. Vyslovil v ní, že stížnost pokládá za nedůvodnou. Žalobce naproti tomu žádal v petitu určení důvodnosti své stížnosti. Domáhal-li se žalobce, aby správní soud určil opak toho, co bylo uvedeno ve sdělení o vyřízení stížnosti, zjevně tak lze jeho žalobu podřadit pod ustanovení hlavy II části první s. ř. s., pojednávající o řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu.

Podle § 164 odst. 1 věty první zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZSS“), fyzické a právnické osoby jsou oprávněny obracet se na orgány státní správy soudů se stížnostmi, jen jde-li o průtahy v řízení nebo o nevhodné chování soudních osob anebo narušování důstojnosti řízení před soudem. Podle § 173 ZSS se stížnost vyřizuje vyrozuměním stěžovatele – a v případě důvodnosti též sdělením, jaká opatření byla přijata k odstranění zjištěných závad. V případě zjištěných porušení povinností soudcem podá příslušný orgán státní správy soudů návrh na zahájení řízení o kárné odpovědnosti soudců.

Z výše uvedené zákonné úpravy stížnosti podle ZSS je zřejmé, že tato úprava je svou povahou úpravou výkonu dozorčího prostředku. Předmětem této úpravy není rozhodování o právech a povinnostech podatele stížnosti, ale jde o prošetření skutečností, ve stížnosti uvedených. Jejím účelem pak je ochrana veřejného zájmu na řádném výkonu soudnictví. Tomu nasvědčuje ostatně i to, že pro ochranu soukromého zájmu na zamezení průtahům v konkrétní věci je vytvořen institut návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a ZSS, jenž je institutem řízení soudního, nikoli správního, a není závislý na podání stížnosti dle § 164 ZSS.

Jak stabilně a opakovaně judikují správní soudy, na užití prostředků dozorčího práva není právní nárok. Sdělení o tom, že stížnost nebyla shledána důvodnou, totiž nezasahuje do sféry subjektivních práv stěžovatele, není rozhodnutím, jímž by se zakládala, měnila, rušila nebo závazně určovala jeho práva nebo povinnosti. (Ve vztahu k vyřízení stížnosti dle § 164 ZSS srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 66/2009-53 ze dne 25. 6. 2010; obecně k této problematice srov. např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Afs 56/2004-114 ze dne 19. 12. 2006, publ. pod č. 1113/2007 Sb. r. NSS, Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 55/2007-71 ze dne 14. 2. 2008, publ. pod č. 1831/2009 Sb. r. NSS, Vrchního soudu v Praze č. j. 6 A 53/97-18 ze dne 27. 2. 1998, Vrchního soudu v Praze č. j. 7 A 179/95-17 ze dne 12. 9. 1997, bývalého Nejvyššího správního soudu publ. pod č. Boh. A. 9597/1932, bývalého Správního soudního dvora ve Vídni č. 3274 ze dne 1. 12. 1887, publ. pod č. Budw. 3792 a č. Popel. 1444.)

Jestliže v předmětné věci žalobce napadl správní žalobou vyrozumění o vyřízení stížnosti na domnělé průtahy v řízení, pak toto vyrozumění je úkonem správního orgánu, jenž materiálně postrádá znaky rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s.

Z uvedených důvodů podepsaný soud žalobu podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. jako nepřípustnou odmítl.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 19. prosince 2013

████████████████████
████████████████

JUDr. Monika Javorová, ██████
předsedkyně senátu